

Terje Bergesen

Da Håstein Skole skulle rives, tok nostalgien fatt i fotografen som har bevart bygget for fremtiden i sine bilder.

TEKST ELLI TRIER FOTO TERJE BERGESEN

Jeg husker godt min første skoledag, gleden og skrekken ved å møte noe nytt. Det å begynne på skolen er et av de store stegene i livet, det første steget til selvstendighet. Skolen er et rom skapt for å lære nye ting i faste rammer og det er kanskje det som treffer meg med Terje Bergesens bilder fra Håstein Skole i Bergen – gjenkjennelsen.

I 1954 stod Håstein skole i Bergen klar for sine første elever. Skolen var tegnet av arkitektkontoret Hals & Frølich, og ligger på en av de flotteste utsiktstomtene på Laksevåg, med utsyn over Bergen. Da det ble fastslått at skolen skulle rives i juni 2016, tok Terje Bergesen på seg ansvaret for å dokumentere det som en gang var hans egen skole. Men i stedet for at bildene skulle forbli et dokument til minne om en bygning som ikke lenger eksisterte, er de i dag en dokumentasjon på et forfall og mangel på vedlikehold av en skole som fortsatt ikke har blitt revet.

– Da jeg trakket mine første skoleår og ungdomsår på denne skolen var det to vaktmestre som holdt orden på skolen. Og til en viss grad også de litt «ustyrlige» spilloppmakerne. De fikset dører, malte litt, kostet og holdt alt i orden. Spylte slik at det ble rent og pent og satte noen av elevene i sving med å plukke soppel og luke ugress. Vaktmestrene var litt strengere enn lærerne kanskje var, men de var allikevel «på lag», og var godt likt. Men så fint økonomiene ut at vaktmestre kan leies inn. Det er mye billigere. Resultatet er ganske tydelig.

Som tidligere elev og en av skolens nærmeste naboer har Terje Bergesen engasjert seg i de politiske avgjørelsene rundt skolen.

– Jeg engasjerte meg i skolen siden jeg har mange skoleår derfra, og fordi jeg nå er en av de nærmeste naboene. Samtidig har jeg erfart

fra tidligere «prosesser» at det å fotografere først skjer når det er for sent. Jeg ville derfor være litt i forkant denne gangen. Samtidig var det en hyggelig «øvelse» for meg selv å fotografere interiørene og eksteriørene helt fritt. Når jeg gjør dette på eget initiativ, og ikke har en betalende kunde, kan jeg styre prosjektet selv.

Og i de timene han kunne tilbringe i korridorene på skolen trådte også mange personlige minner frem.

– Da jeg skulle fotografere garderobene til svømmehallen og gymsalene, slo det meg at her er ingenting gjort eller endret. Bortsett fra forfall, slitasje, sopp og knuste speil. Alle benker og vasker er de samme som på midten av 60-tallet. Det var som å gå rett tilbake i tid. Jeg kunne omtrent høre og se for meg mine klassekamerater med skrik og sknål, mobbing og latter.

Terje Bergesen bemerker også at et godt fotoprojekt kan finne seg nærmere enn man oftest tror. Og selv om prosjektet bærer preg av nostalgi forsøker han også å se skolen for det den har vært de senere årene.

– Jeg har vært opptatt av å se og formidle arkitekturen, linjer og repetisjoner, samt forfallet og slitasjen. Det har også vært viktig å prøve å fange humoren til elevene. Til tross for en svært slitt og dårlig bygningsmasse, er Håstein skole kjent for et veldig godt miljø både for elever og lærere. Men stanken og innnekilmaet i en del av klasserommene er langt forbi det som aksepteres i en norsk skole i dag. Jeg tror ikke det er mange som ønsker en rehabilitering av dette bygget, men ser frem til noe nytt og bedre.

www.pbase.com/Bergesen

